

РЕШЕНИЕ

№ 27870

гр. София, 20.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 05.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8620** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Г. В. М., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет. 2, ап. 1, срещу Решение за отказ за предоставяне на данни рег. № КА-1137 / 30. 07. 2024 г. на председателя на ДАНС.

В жалбата се излагат съображения, че оспореното решение е постановено при липса на компетентност, нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение за отказ за предоставяне на данни рег. № КА-1137 / 30. 07. 2024 г. на председателя на ДАНС.

Ответникът – председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Депозира писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № РД-1955 от 14.06.2024 г. до председателя на ДАНС Г. В. М. е поискал информация относно становища на ДАНС, дадени в хода на проведени производства за придобиване на българско гражданство. М. сочи, че е подал заявление за придобиване на българско гражданство на основание чл. 15, ал. 1 от Закона за българското гражданство. В хода на предходни производства бил уведомяван, че ДАНС дава отрицателно становище без да е запознаван с мотивите.

С писмо рег. № КА-919 от 26.06.2024 г. от председателя на ДАНС М. е уведомен, че по същество искането му касае наличието или липсата на информация в информационните фондове на ДАНС. Констатирано е неспазване на реда за предоставяне на информация от фондовете на ДАНС уреден в Раздел II от Наредба I-7/ 13.07.2009 г. за реда за достъп до информационните фондове на ДАНС и е даден 7-дневен срок за отстраняването им.

Г. М. е подал заявление до председателя на ДАНС с вх. № РД-2318 от 17.07.2024 г., с което отново е поискал информация, позовавайки се на Наредба I-7/ 13.07.2009 г. и ЗДАНС.

Исканата информация е формулирана в следните искания:

1. Предоставяне на достъп до становища на ДАНС в предходни процедури по кандидатстване за придобиване на българско гражданство от страна на М..
2. Обработвала ли е ДАНС информация за него; каква по характер е тази информация; каква е целта на обработката; категорията получатели, на които тази информация е разкривана; източника на данните, началната дата на въвеждането им; отпаднало ли е основанието за обработката им и ако е – кога.
3. Предоставяне на достъп до отнасящи се до М. лични данни, обработвани в информационните фондове на ДАНС, събрани без негово знание.
4. В случай че ДАНС ползва/ е ползвала информация от фондовете на Министерството на вътрешните работи по реда на чл. 31 от ЗДАНС и Инструкция № 3261 от 21.12.2011 г. за достъпа на ДАНС до информационни фондове на МВР – представяне на справка за това какви данни са използвани, кога и за какви цели.
5. Предоставяне на достъп до друга по характер информация, в случай че ДАНС обработва такава.

С решение рег. № КА-1137 от 30.07.2024 г., подписано от Д. Д., за председател на ДАНС, съгласно Заповед № ЧР-3-470 от 24.07.2024 г., е отказано да бъде предоставена исканата информация. Като основание е посочено чл. 37, ал. 7 от ЗДАНС и чл. 11 от Наредба I-7/ 13.07.2009 г., като е прието, че е налице възможност от възникване на опасност за опазването на информацията, класифицирана като държавна тайна, и за разкриване на източниците на информация и негласните методи и средства за нейното събиране, както и защото предоставянето на тези данни би накърнило изпълнението на законовоопределените задачи на органите на Агенцията. Видно от представеното известие за доставяне препис от решението е връчено на жалбоподателя на 03.08.2024 г.

Г. М. е оспорил решението с жалба вх. № Ж-511 от 20.08.2024 г. по описа на ДАНС, изпратена чрез „Български пощи“ ЕАД на 17.08.2024 г.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспорения акт и доказателства, допълнително представени от страните. Представени са и доказателства в класифициран том.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена от лице с правен интерес от оспорването, в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, срещу подлежащ на обжалване акт съгласно чл. 36, ал. 9 от ЗДАНС.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Отказът е постановен от компетентен орган съгласно чл. 36, ал. 5 от ЗДАНС – заместник председателя на ДАНС, на когото със Заповед рег. № ЧР-3-470 от

24.07.2024 г. е възложено да осъществява правомощия на председател на ДАНС за времето от 29.07.2024 г. до 04.08.2024 г. включително. Спазена е и формата по чл. 36, ал. 8 от ЗДАНС – писмена с посочено правно основание. Т.е. административният акт е валиден. Не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да се явява основание за неговата отмяна.

Съгласно чл. 36, ал. 8 от ЗДАНС, уведомяването на заявителите за отказа се извършва писмено, като се посочва само правното основание. В тази връзка настоящият състав приема, че административният орган няма задължение да излага фактически основания по силата на специалната правна норма, а възражението на жалбоподателя в този смисъл е неоснователно.

По приложението на материалния закон и относно съответствието на административния акт с целта на закона, съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 15, ал. 1 от Общ регламент относно защита на личните данни (Регламент (ЕС) 2016/679), субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация: целите на обработването; съответните категории лични данни; получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации; когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок; съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или да се направи възражение срещу такова обработване; правото на жалба до надзорен орган; когато личните данни не се събират от субекта на данните, всякаква налична информация за техния източник; съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последствия от това обработване за субекта на данните.

Правото на жалбоподателя да иска достъп до личните си данни под форма и начин по негова преценка поражда задължението за администратора на лични данни да го предостави пълно или частично в зависимост от предвидените в закон хипотези или да откаже предоставянето му.

Разпоредбата на чл. 37а ЗЗЛД регламентира хипотезите, при които достъпът може да бъде отказан или ограничен. Съгласно, ал. 1 на с. р. администраторът или обработващият лични данни може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и да не изпълни задължението си по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679, когато упражняването на правата или изпълнението на задължението би създавало риск за: националната сигурност; отбраната; обществения ред и сигурност; предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществения ред и сигурност; други важни цели от широк обществен интерес и по-специално важен икономически или финансов интерес, включително паричните, бюджетните и данъчните въпроси, общественото здраве и социалната сигурност; защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства; предотвратяването, разследването, разкриването и

наказателното преследване на нарушения на етичните кодекси при регулираните професии; защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица; изпълнението по гражданскоправни искове. Съгласно ал. 2 условията и редът за прилагане на, ал. 1 се определят със закон и в съответствие с чл. 23, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Т.е., в съответствие с посочения текст, администраторът отказва пълно предоставяне на данни, когато това е предвидено в специален закон.

Съгласно чл. 29 от ЗДАНС информационната дейност е дейност по събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, анализиране, използване и предоставяне на информация на потребителите от агенцията, на държавни органи, организации, юридически лица и граждани съобразно функционалната компетентност на агенцията. За изпълнение на задачите и дейностите по този закон структурните звена на агенцията могат да събират и лични данни. Законът за Държавна агенция "Национална сигурност" не съдържа легално определение на понятието лични данни. Съгласно § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД по смисъла на този закон "Лични данни" е понятието по чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. По смисъла на цитирания регламент "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съгласно чл. 36, ал. 4 и ал. 5 от ЗДАНС всяко лице има право да иска достъп до отнасящи се за него лични данни, обработвани в информационните фондове на агенцията, събирани без негово знание, като председателят на агенцията или оправомощен от него заместник-председател се произнася в 14-дневен срок от постъпване на искането за достъп.

Редът за достъп до информацията в информационните фондове на ДАНС се определя с Наредба № I-7 от 13.07.2009 г.

В случая М. е поискал информация относно наличието или липсата в информационните фондове на ДАНС на отнасящи се до него данни. Посочил е, че информацията му е необходима във връзка с подадено заявление вх. № 1995 от 06.02.2024 г. за придобиване на българско гражданство на основание чл. 15, ал. 1 от ЗБГ и производството по разглеждането му. Предоставяне на българско гражданство по предходни заявления му е било отказвано, като е уведомяван, че ДАНС дава отрицателно становище. Счита, че е в невъзможност да преодолее наличието на евентуално твърдяна от ДАНС пречка за придобиване на българско гражданство, тъй като никога не е запознаван с мотивите (ако има такива) за отрицателните становища на ДАНС.

Като основание за отказ за предоставяне на исканата информация е посочена разпоредбата на чл. 36, ал. 7 от ЗДАНС, която предвижда няколко хипотези, при които органите на агенцията отказват изцяло или частично предоставянето на данни: когато от това би възникнала опасност за националната сигурност, за опазването на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране или ако предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на

законово определените задачи на органите на агенцията.

Административният орган се е позовал и на чл. 11, ал. 1 от Наредба № I-7 от 13.07.2009 г., който гласи, че органите на агенцията отказват изцяло или частично предоставянето на данни, когато от това би възникнала опасност за националната сигурност, за опазването на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране или ако предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на агенцията.

При така посоченото основание за отказ административният орган не е ангажирал каквито и да било доказателства за наличие на някоя от хипотезите на чл. 36, ал. 7 от ЗДАНС, което от своя страна препятства осъществяването на съдебен контрол върху постановения отказ.

За да е възможна проверката относно законосъобразността на формирания отказ за предоставяне на достъп до лични данни е необходимо по делото да се съдържат достатъчно доказателства, от които да се обоснове извод, че администраторът на лични данни е трябвало при правилно приложение на материалния закон да откаже предоставянето на исканата информация. В ЗЗЛД и в специалния закон ЗДАНС са предвидени множество различни хипотези, при които председателят на ДАНС не следва да предоставя искана информация. В настоящият случай по делото липсват каквито и да е било доказателства за наличието на някоя от предвидените в закона хипотези за законосъобразен отказ. Ето защо изводът, че са налице всички хипотези на чл. 36, ал. 7 от ЗДАНС е незаконосъобразен.

В случая следва да се отбележи, че националното ни законодателство съдържа достатъчно норми, които гарантират правото на физическите лица на достъп до информация, с които се покриват стандартите по ЕКПЧ, но в конкретния случай липсват данни, коя от възможните и допустими хипотези за ограничаване на това право са приложени от административният орган.

Следва да се отбележи, че по искане на ответника по делото, му бе дадена възможност да представи информация въз основа на какви данни е прието, че информацията касаеща жалбоподателя представлява класифицира информация по ЗЗКИ.

Съгласно постъпилото писмо, обособено в класифициран том, за жалбоподателя са налице данни, че „е съпричастен към.....“, но отново не се сочат нито едно от основанията по закона. Няма й никакви данни, че събраната информация представлява държавна тайна съобразно доводите изложени от процесуалния представител на ответника, като в този случай дори и да не се излагат фактическите обстоятелства, следваше да се посочат съответните правни основания за това.

С оглед на изложеното съдът намира, че обжалваното решение е неправилно, поради което следва да бъде отменено, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне.

При този изход на спора, жалбоподателят има право на присъждане на разноските по настоящото дело, но такива не се претендират, поради което не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Г. В. М., ЕГН [ЕГН], Решение за отказ за предоставяне на данни рег. № КА-1137 / 30. 07. 2024 г. на председателя на ДАНС.

ВРЪЩА преписката на председателя на Държавна агенция за "Национална сигурност" за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: